

arbejdstid ifølge forslaget ikke må overstige den sædvanlig gældende arbejdstid inden for vedkommende fag, og at skoletiden for lærlinge, der går på dagskole, medregnes i arbejdstiden.

Det foreslås, at læremesteren som hidtil skal betale *skolepenge* og *undervisningsmaterialer*. For at understrege den betydning, man tillægger skoleundervisningen, foreslås, at kontrakten *skal* hæves af læremesteren, såfremt lærlingen vægrer sig ved at deltage i undervisningen eller bortvises.

Som noget nyt foreslås, at staten betaler lærlingenes udgifter til *befordring* i anledning af deltagelse i skoleundervisningen. Dette forslag må ses i sammenhæng med, at afstandsbeholdningen for deltagelse i den faglige undervisning foreslås ophævet.

Med hensyn til *maksimums- og minimumskæretiden* for de enkelte fag foreslås ingen ændringer i de gældende regler, hvorefter læretiden fastsættes af de faglige udvalg, eventuelt lærlingerådet, inden for lovens almindelige grænse, 4 år, der dog, hvor faglige hensyn taler derfor, ved særlig tilladelse fra arbejdsministeriet kan forhøjes indtil 5 år. Med hensyn til læretiden for de enkelte læreforhold foreslås som noget nyt, at lærlingerådet, hvor ganske særlige forhold taler derfor, kan tillade, at læretiden *forlænges* med indtil 1 år.

De nugældende principper for fastsættelse af *mindsteløn* foreslås opretholdt, således at lærlingelønninger, der er fastsat ved kollektiv overenskomst mellem fagets arbejdsgiver- og arbejderorganisationer, gælder som mindsteløn for alle læreforhold, der indgås inden for faget. I fag, hvor der ikke findes en sådan overenskomst, foreslås som hidtil nedsat et *lønnævn* bestående af 2 arbejdsgiver- og 2 arbejderrepræsentanter samt en formand, udnævnt af Den faste Voldgiftsret. Som noget nyt foreslås, at nævnets *formand* træffer afgørelsen, for så vidt der ikke er flertal for en afgørelse blandt arbejdsgiver- og arbejderrepræsentanterne; efter den tilsvarende bestemmelse i den nugældende lov er nævnets formand i et sådant tilfælde alene berettiget til at offentliggøre resultatet af forhandlingerne og derunder anføre sit standpunkt.

Med hensyn til lærlingenes *ferie* har man tilstræbt en å jour føring under hensyntagen til reglerne i ferieloven, idet man endvidere har foreslået særlige regler med henblik på at sikre udlærling feriegodtgørelse.

De nugældende regler om adgang til at ophæve læreforholdet på grund af lærlingens *sygdom* er fundet for usmidige, og der foreslås derfor en mere almindelig regel om, at mesteren skal være berettiget til at opsiges lærekontrakten med 2 måneders varsel, såfremt lærlingen bliver lidende af en så

alvorlig sygdom, eller der tilføjes ham så betydelig og vedvarende skade, at læreforholdet ikke med rimelighed kan forlanges fortsat til læretidens udløb. Endvidere foreslås, at såfremt lærlingen på grund af sygdom forsømmer mere end ialt 4 måneder i læretiden, kan såvel læremesteren som lærlingen forlange læretiden forlænget med et af det faglige udvalg godkendt tidsrum. Reglerne om, at sygdom kan forlanges dokumenteret ved lægeattest, foreslås skærpet, således at undladelse heraf kan medføre, at lærlingen mister retten til løn under sygdom, eller — i gentagelsestilfælde — at mesteren får ret til at hæve kontrakten. Samtidig foreslås indsat en bestemmelse om, at attesten ikke må medføre udgift for lærlingen.

Som noget nyt foreslås, at såvel læremester som lærling i tilfælde af lærlingens *graviditet* kan forlange læreforholdet afbrudt i indtil 3 måneder før og 1 måned efter fødselen. Lærlingen har endvidere efter forslaget ret til at hæve kontrakten i tilfælde af graviditet; læremesteren kan ophæve læreforholdet, såfremt lærlingen modsætter sig, at læreforholdet afbrydes som foran nævnt.

I lærlingeloven af 1937 bestemtes, at lærekontrakter af den stedlige politiøvrighed, i København og på Frederiksberg arbejdsdirektoratet, skulle forsynes med påtegning om, at kontrakten var affattet i overensstemmelse med lovens forskrifter. Ved politiets opløsning i 1944 blev *kontraktgodkendelsen* uden for København og Frederiksberg henlagt til *de offentlige arbejdsanvisningskontorer*. Denne ordning, der efter krigens afslutning bibeholdtes, har virket tilfredsstillende og foreslås nu lovfæstet; samtidig foreslås, at kontraktgodkendelsen også i København og Frederiksberg overgår til det offentlige arbejdsanvisningskontor for dette område, centralarbejdsanvisningskontoret i København.

De *erklæringer*, som læremesteren hidtil har skullet udfylde til brug ved de kontraktgodkendende myndigheders afgørelse af, om læremesteren måtte være uberettiget til at antage lærlinge efter reglerne i lovens § 2, stk. 1, nr. 2, som ændret ved lov af 18. juni 1951 om ændring af reglerne om fortabelse af rettigheder som følge af straf afskaffes, og der indføres en ordning, hvorefter de offentlige arbejdsanvisningskontorer indhenter straffeattest.

Samtidig med, at kontraktgodkendelsen i hele landet henlægges til *de offentlige arbejdsanvisningskontorer*, foreslås det at pålægge disse en pligt til at bistå og vejlede personer, der søger oplysning om reglerne vedrørende læreforhold, samt — i det omfang, det er muligt — at føre tilsyn med, at personer ikke beskæftiges i strid med lovens bestemmelser.